

Arrest

nr. 319 045 van 20 december 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WOLSEY
Verbindingslaan 27
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. D'HONDT *loco* advocaat J. WOLSEY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij dient op 15 mei 2024 een derde verzoek om internationale bescherming in.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 17 september 2024 ten aanzien van de verzoekende partij een beslissing waarbij het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn te Libanon op (...) juli 1968. U heeft de Libanese nationaliteit en u bent een soennitisch moslim.

U bent geboren in Beiroet en tijdens de burgeroorlog bent u verhuisd naar Tripoli. In 1987, toen het oorlog was in Tripoli, bent u verhuisd naar Syrië. Na één à twee jaar verbeterde de situatie in Tripoli en zijn jullie teruggekeerd naar Libanon, waar u in Al Bedawi verbleef. In 1995 of 1996 bent u teruggekeerd naar Syrië, waar u verbleef tot 2011. Daarna keerde u terug naar Tripoli, Al Bedawi.

In 1987 huwde u met de Syrische, A. H. (CG xx, OV xxx). Op 25 mei 2016 diende zij haar verzoek om internationale bescherming in België in, omwille van de algemene situatie in Syrië en op 13 april 2017 verwierf ze de subsidiaire beschermingsstatus. Jullie zijn intussen uit elkaar en hebben geen contact meer.

U zag haar voor het laatst in Spanje. U heeft samen met haar twee kinderen, A. K. (CG xx; OV xxx) en uw minderjarige zoon, A. M. (xx; OV xxx). Zij dienden tevens in België op 25 mei 2016 een verzoek tot internationale bescherming in en verwierven beiden op 14 juli 2017 de status van subsidiaire bescherming. Jullie hadden ook nog een derde zoontje, K, die stierf in 1994.

In 1993 huwde u ook met de Syrische N. R. B., maar in 2000 scheidde u van haar en u heeft haar sindsdien niet meer gezien. U bent niet naar school geweest. In Libanon deed u allerlei klusjes, zo werkte u als arbeider, als groenteverkoper, in de bouw, etc. Tijdens uw laatste periode in Libanon, van 2011 tot 2013, werkte u in uw wijk Al Bedawi en deed u eveneens allerlei klusjes.

U geeft twee redenen aan om dewelke u niet kan terugkeren naar Libanon. Enerzijds geeft u aan dat u de stammencultuur vreest naar aanleiding van de moord op uw zoontje K. Hij werd vermoord door twee jongens, S. en F, die op het moment van de feiten minderjarig waren. U bent bang van hun families omdat ze beweren dat hun zonen onschuldig waren. In 1998 werd u aangevallen door de familie A. U vreest op uw beurt dat u deze families ook iets kan aandoen. Anderzijds vreest u de Hezbollah. Uw zus hoorde via haar bureaus in Latakia, Syrië, dat u gezocht werd door de Syrische autoriteiten en dat u daardoor in de problemen komt met Hezbollah.

In de marge geeft u nog aan dat u in België omwille van uw medische problemen beter verzorgd kan worden door uw zus die hier woonachtig is.

In de zomer van 2013 heeft u Libanon definitief verlaten. U geeft aan dat u Libanon verliet via de luchthaven van Beiroet naar Algerije. Vervolgens naar Marokko, Spanje, opnieuw Marokko, opnieuw Spanje en daarna zes maanden in Frankrijk en vervolgens kwam u aan in België. Op 17 oktober 2017 diende u in België uw eerste verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw origineel vervallen paspoort (geldigheid 14/04/2009-14/04/2010), kopie van eerste pagina paspoort (geldigheid 19/11/13-19/11/14), individueel uittreksel uit het register en medisch verslag.

Op 30 mei 2018 nam het Commissariaat-generaal in uw hoofd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

U bleef in België en diende op 17 februari 2023 een tweede verzoek in, u verwees andermaal naar het gegeven dat uw zoontje K. in 1994 vermoord werd omdat zijn belagers uit waren op het geld dat hij bij zich had.

De problemen met de moordenaars van uw zoontje waren nog steeds actueel daar het machtige mensen zijn. Eveneens vroeg u asiel aan omdat uw broers hier intussen waren erkend en voegde u toe de vorige keer niet te hebben verteld dat u Dom was, en dit omdat u bang was. Omdat uw broers hier intussen waren erkend, wou u het dan wel vertellen.

Vervolgens stelde u niets te maken te hebben met Hezbollah en zij ook niet met u. Tot slot verwees u nog naar het gegeven dat u medische problemen had en legde u ter staving hiervan medische stukken neer.

Op 15 juni 2023 verklaarde het CGVS uw tweede verzoek niet-ontvankelijk. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

U verliet België naar eigen zeggen niet en diende op 15 mei 2024 een derde verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties.

U verklaart in het kader van uw derde verzoek dat u niets wilt wijzigen aan uw vorige verklaringen en verwijst opnieuw naar de dood van uw zoon. U stelt daarbij dat u geen nieuwe info hebt ontvangen over uw problemen in Libanon en u kunt niet zeggen wat er met u zou gebeuren bij een eventuele terugkeer. In het kader van uw huidige verzoek verwijst u eveneens naar het feit dat uw vrouw en kinderen een status hebben verkregen. Op 30 augustus 2024 wierp uw advocaat per e-mail op dat u omwille van uw etnische origine, zijnde Dom, een vrees voor vervolging dient te koesteren bij een eventuele terugkeer naar Libanon. Verder verwijst ze in diezelfde email naar de algemene veiligheidssituatie in Libanon. U legt een attest van arbeidsongeschiktheid voor van 8 juni tot 11 juni wegens ziekte.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoeken om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In dit verband moet worden gewezen op het feit dat het CGVS uw eerst verzoek om internationale bescherming afsloot met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielmotieven, in casu voorgehouden vervolging gelieerd aan de dood van uw zoon K. en de daaromtrent heersende stammencultuur en voorgehouden vervolging door Hezbollah. Er werd geen beroep ingediend tegen deze beslissing.

Uw tweede verzoek om internationale bescherming werd niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS aangezien u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans minstens aanzienlijk groter maakten dat u in aanmerking kwam voor het verkrijgen van internationale bescherming. U beperkte zich tot een loutere verwijzing naar de ongeloofwaardig bevonden problematiek rond het overlijden van uw zoon wat niet volstond om de vastgestelde ongeloofwaardigheid te weerleggen. Wat betrof Hezbollah verklaarde u dat u niets met hen te maken had en zij niets met u. Een verklaring die uiteraard evenmin volstond om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van dit asielmotief te weerleggen. Wat betrof uw verklaring dat u opnieuw om internationale bescherming verzocht omdat uw broers ondertussen erkend werden merkte het CGVS op dat ieder dossier individueel wordt beoordeeld en dit gegeven niet wilde zeggen dat ook u, louter en alleen om deze reden, een status diende te bekomen. Wat betrof uw stelling dat u Dom bent van etnische origine maar dat u dit nooit eerder had aangehaald omdat u bang was maar u dit ineens wel aanhaalde omwille van de erkenning van uw broers, oordeelde het CGVS dat u dit element veel eerder had kunnen aanhalen indien u hierom nood had aan internationale bescherming en u geen enkele verklaring kon geven voor deze laattijdigheid. Wat betrof uw medische problematiek wees het CGVS op het feit dat u dit element reeds had opgeworpen in het kader van uw eerste verzoek en dat u zich voor de beoordeling van medische elementen diende te richten tot de geijkte procedure. Er werd geen beroep ingediend tegen deze beslissing.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u ook in onderhavig verzoek geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans minstens aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Wat betreft uw eerdere asielmotieven beperkt u zich tot de loutere bewering dat uw problemen in verband met de dood van uw zoon nog steeds actueel zouden zijn. Dat dit niet volstaat om de vastgestelde ongeloofwaardigheid te weerleggen hoeft geen betoog. U stelt hieromtrent zelf nog dat u niet over nieuwe informatie beschikt en niets wenst te wijzigen of toevoegen aan uw eerdere verklaringen.

Wat betreft uw verwijzing naar het feit dat uw, ondertussen, ex-partner en jullie kinderen werden erkend als vluchteling moet opnieuw worden gewezen op het feit dat elk verzoek individueel beoordeeld wordt op eigen merites. Uw ex-partner bezit daarenboven de Syrische nationaliteit terwijl u de Libanese nationaliteit bezit en uw mogelijke nood aan internationale bescherming dan ook beoordeeld werd en wordt ten aanzien van Libanon. Wat betrof het feit dat uw zonen eveneens erkend werden als vluchteling moet worden opgemerkt dat hoewel zij net als u de Libanese nationaliteit bezitten hun reële situatie geen verband hield met uw persoon aangezien zij apart een verzoek om internationale bescherming indienden, u op dat moment reeds enige tijd gescheiden van hen en uw ex-partner leefde en jullie geen contact hadden.

Het attest van arbeidsongeschiktheid toont louter aan dat u van 8 juni 2024 tot 11 juni 2024 niet kon werken omwille van ziekte.

Wat betreft de verwijzing van uw advocaat naar uw etnische origine, in casu Dom, moet worden opgemerkt dat u dit reeds aanhaalde in het kader van uw tweede verzoek maar dat dit loutere feit niet kon leiden tot de conclusie dat u in aanmerking kwam voor internationale bescherming. Het mag daarnaast opmerkelijk genoemd worden dat u dit element zelf niet aanhaalt in het kader van onderhavig verzoek. Uw advocaat noch uzelf, brengen op geen enkele wijze concrete elementen aan waarom u louter omwille van uw etnische origine nood zou hebben aan internationale bescherming. Hoewel de situatie van de Dom in Libanon precair is, kan er niet geconcludeerd worden dat het louter toebehoren aan deze etnie volstaat om internationale bescherming te verkrijgen. U dient dit in concreto aan te tonen maar doet dit op geen enkele wijze, integendeel. U verklaarde in het kader van uw eerste verzoek expliciet dat u nooit problemen had gekend met de Libanese autoriteiten en legde verschillende verklaringen af waaruit bleek dat in Libanon kon werken en de nodige documenten kon bekomen (CGVS 27/04/2018, p. 3-6).

Wat betreft de verwijzing van uw advocaat naar de algemene veiligheidssituatie in Libanon moet worden opgemerkt dat een verzoeker om internationale bescherming door het CGVS een beschermingsstatus kan krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn

aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie de COI Focus Libanon Veiligheidssituatie, 20 februari 2024, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_libanon_veiligheidssituatie_20240220.pdf of <https://www.cgvs.be>) blijkt dat het land de voorbije 10 jaar getroffen werd door de Syrische burgeroorlog, die de politiek verder polariseerde, een massale vluchtelingencrisis teweegbracht en sektarische spanningen deed stijgen. De twee Libanese politieke kampen behouden evenwel een politieke dialoog. De grootste militie, Hezbollah, heeft geen belang bij een binnenlands conflict.

Sinds 8 oktober 2023 raakte Libanon ook betrokken in de oorlog tussen Israël en Hamas, wat een nieuwe fase inluidde in de langdurige impasse tussen Israël en Hezbollah. Zeventien jaar lang had wederzijdse afschrikking voor een wankelende kalmte gezorgd, maar sinds Palestijnse Hamas-militanten op 7 oktober vanuit Gaza een grootschalige aanval uitvoerden op Israël, zijn de spanningen aan de grens tussen Libanon en Israël gestaag toegenomen. Er is sprake van dagelijks raketvuur en droneaanvallen over de Israëlisch-Libanese grens tussen de Israeli Defence Forces (IDF) enerzijds en Hezbollah en andere gewapende groeperingen (al-Quds brigades van de Palestinian Islamic Jihad, al-Qassam Brigades van Hamas en al-Fajr militie van al-Jama'a al-Islamiya (Islamic Group)) anderzijds. De aanvallen van het IDF concentreren zich voornamelijk in een zone gelegen op 10 à 15 km van de zuidelijke grens, hoewel nu en dan ook regio's dieper landinwaarts getroffen worden. Uit de beschikbare informatie blijkt dat hoofdzakelijk de zuidelijke provincies al-Nabatieh en Zuid, en in het bijzonder de districten Bint Jbeil, Marjayoun, Hasbaniya (al-Nabatieh) en het district Sour (Zuid) in toenemende mate getroffen werden door de Israëlische aanvallen. Deze districten strekken zich uit langs de zuidelijke grens van Libanon. Niettegenstaande de wederzijdse aanvallen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn, en voornamelijk militaire installaties aan beide zijden treffen, zijn er aan beide kanten ook burgerslachtoffers gevallen. Verder is er sprake van interne ontheemding in de zuidelijke grensregio. Tijdens de verslagperiode was opnieuw slechts een fractie van het geweld gericht tegen burgers. Het aantal doden viel voor het merendeel te betreuren in gevechten tussen strijdende partijen en niet bij geweld jegens burgers. Het aantal (burger-)doden is echter wel hoger in vergelijking met de voorgaande jaren. Dit wordt verklaard door de Israëlische luchtaanvallen sinds 8 oktober 2023.

In de overige gouvernementen betrof het merendeel van het tijdens de verslagperiode gerapporteerd geweld crimineel en sektarisch geweld, waarbij doden en gewonden vielen (hoofdzakelijk criminelen en militairen). Persoonlijke geschillen en vetes over drugssmokkel veroorzaken clangeweld. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal geweldincidenten waarbij clans of sektarische groepen betrokken zijn, sinds 2020 sterk steeg en dat deze trend zich in 2022 en begin 2023 voortzet. Het meeste clangeweld vond plaats in het gouvernement Baalbek-Hermel, een bolwerk van Hezbollah waar verschillende sjiitische clans wonen die de facto milities vormen. Het aantal burgerdoden bij dit geweld is beperkt.

De afgelopen jaren zijn er in Libanon zeer weinig bomaanslagen geweest die burgerslachtoffers maakten. In het verlengde van voorgaande jaren vonden er in 2023 nog steeds arrestaties plaats van extremisten en terreurverdachten. Aanslagen werden verijdeld.

In 2023 laaide het geweld in Ayn al-Hilwe op. In de overige Palestijnse kampen bleef de veiligheidssituatie tijdens de verslagperiode evenwel relatief stabiel.

Op 29 juli 2023 brak geweld uit in het kamp nadat een lid van Fatah een lid van al-Shabab al-Muslim had beschoten. Ter vergelding vielen gewapende strijders het hoofdkwartier van Fatah in het kamp aan en stichtten er brand. Daags nadien vochten islamistische facties tegen leden van Fatah. Die dag werd Abu Ashraf Al-Armushi, hoofd van de PNSF in de regio Saida, gedood in een hinderlaag, vermoedelijk van strijders behorend tot al-Shabab al-Muslim. De dood van al-Armushi leidde diezelfde dag nog tot een escalatie van geweld in het kamp. In de daaropvolgende dagen braken zware gevechten uit tussen beide partijen. Na bemiddeling door de Libanese regering raakten de strijdende partijen het op 3 augustus 2023 eens over een bestand.

Na een maand wapenstilstand braken begin september 2023 opnieuw confrontaties uit. Bij deze gevechtsronde, van 7 tot en met 14 september 2023, waren Fatah en de islamistische groeperingen Jund ash-Sham en al-Shabab al-Muslim betrokken. Op 14 september 2023 trad een nieuw staakt-het-vuren in werking. Tijdens de weken volgend op het bestand bleven de spanningen hoog, vonden kleine schendingen plaats maar leefden de betrokken partijen de wapenstilstand grotendeels na. Vanaf 25 september 2023 ontplooipte de PJSF zich met 45 soldaten op verschillende strategische locaties in het kamp om te waken over het staakt-het-vuren. Het staakt-het-vuren hield de verdere loop van 2023 stand hoewel de onderliggende spanningen bleven. Met het uitbreken van de oorlog tussen Israël en Hamas op 7 oktober 2023 verdween de interne strijd in het kamp naar de achtergrond. Sinds de Israëlische aanvallen op Gaza heeft Fatah, in samenspraak met de gevestigde islamistische facties stappen ondernomen om de Palestijnse facties in het kamp te verenigen. Er werd een overeenkomst bereikt over de oprichting van een bilateraal mechanisme voor onmiddellijke communicatie in geval van conflict.

Bij de twee golven van geweld in respectievelijk juli-augustus en september 2023 vielen in totaal honderden gewonden en 30 doden, in hoofdzaak strijders maar eveneens burgers. Een vierduizend burgers raakten eveneens ontheemd.

Gelet op het voorgaande blijkt dat er dat de mate van willekeurig geweld in uw regio van herkomst, Al Bedawi, Tripoli, gouvernement Noord, dermate laag is dat er dient besloten te worden dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar deze regio louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet),

2.1.1. De verzoekende partij haalt aan dat zij als nieuw element aangehaald heeft dat zij door de Libanese staat en de bevolking wordt gediscrimineerd omdat zij tot de Dom-etnie behoort. Zij wijst erop dat zij hierover nooit ondervraagd werd en aldus niet de kans gekregen heeft om concrete elementen aan te halen. De verzoekende partij verwijst in dit verband ook naar COI Focus met betrekking tot de Dom-gemeenschap in Libanon en citeert hieruit. De verzoekende partij haalt ook aan dat sinds 23 september 2024 er sprake is van een aanzienlijke escalatie van het geweld tussen Israël en de Hezbollah. Ze licht het conflict toe en de gevolgen ervan voor de Libanese bevolking. Dit doet ze op basis van artikelen en rapporten die ze als bijlage aan het verzoekschrift voegt.

3. De aanvullende nota

3.1. Op 18 november 2024 maakt de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin volgende nieuwe elementen worden voorgelegd:

- UNICEF, Guerre au Liban : escalade de violences, 6 novembre 2024, disponible sur <https://www.unicef.fr/article/guerre-au-proche-orient-escalade-au-liban/>.
- La Libre, Opération israélienne au Liban - Une frappe israélienne vise la ville de Baalbeck, selon un média d'Etat, 10 novembre 2024, disponible sur <https://www.lalibre.be/dernieres-depeches/2024/11/10/operation-israelienne-au-liban-une-frappe-israelienne-vise-la-ville-de-baalbeck-selon-un-media-detat-7GI5W75VO5AOVITCPUUZOPTWMY/>.
- UNICEF, Liban: «C'est une véritable course contre la montre, il faut agir vite », 7 octobre 2024, disponible sur <https://www.unicef.fr/article/liban-cest-une-veritable-course-contre-la-montre-il-faut-agir-vite/>.
- Aljazeera, Israeli attack on town in Lebanon's far north kills 14 people: Mayor, 12 novembre 2024, disponible sur <https://www.aljazeera.com/news/2024/11/12/israeli-attack-on-town-in-lebanons-far-north-kills-14-people-mavotr>.
- ONU, Liban: à la réunion d'urgence du Conseil de sécurité, la France et les Etats-Unis évoquent une proposition de cessez-le-feu de 21 jours, 25 septembre 2024, disponible sur <https://press.un.org/fr/2024/cs15834.doc.htm>.
- Le Soir, Le Hamas annonce la mort d'un de ses commandants dans une frappe israélienne au Liban, 5 octobre 2024, disponible sur <https://www.lesour.be/627296/article/2024-10-05/le-hamas-annonce-la-mort-dun-de-ses-commandants-dans-une-frappe-israelienne-au>

- La Libre, Tensions au Moyen-Orient : nouvelles explosions dans la banlieue sud de Beyrouth et près de Tripoli, 5 octobre 2024, disponible sur [https://www.lalibre.be/international/movenonent/2024/10/05/tensions-au-moyen-orient-nouvelles-explosions-dans-la-banlieue-sud-de-beyrouth-et-pres-de-tripoli-SO\[NVZ6R7FGIBCZATLZISFIRIU/](https://www.lalibre.be/international/movenonent/2024/10/05/tensions-au-moyen-orient-nouvelles-explosions-dans-la-banlieue-sud-de-beyrouth-et-pres-de-tripoli-SO[NVZ6R7FGIBCZATLZISFIRIU/).

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Daar voormeld artikel de omzetting vormt van artikel 40, lid 2 van de richtlijn 2013/32/EU, kan hierbij nuttig worden verwezen naar de rechtspraak van het Hof van Justitie dat verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de richtlijn 2013/32/EU voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, pt. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, nr. 50). Het Hof van Justitie heeft hierbij verduidelijkt dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, C-18/20, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, pt. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de Richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk

groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, pt. 37).

Het Hof wijst er verder op dat de richtlijn 2013/32/EU geen enkel onderscheid maakt tussen een eerste en een volgend verzoek om internationale bescherming wat betreft de aard van de elementen of bevindingen die kunnen aantonen dat de verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt en dat dus ook in het geval van een volgend verzoek de beoordeling hiervan moet worden verricht overeenkomstig artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU, zoals omgezet in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, en dus in samenwerking met de verzoeker, met inbegrip van een document waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld of waarvan de bron niet objectief verifieerbaar is (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, pt. 61).

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, die afbreuk kunnen doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt (*Parl. St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

Wanneer aan de voorwaarden voor ontvankelijkheid van een volgend verzoek is voldaan, moet dit verzoek – zoals artikel 40, lid 3 van richtlijn 2013/32 verduidelijkt – ten gronde worden onderzocht overeenkomstig hoofdstuk II van deze richtlijn, dat de fundamentele beginselen en waarborgen bevat die van toepassing zijn op verzoeken om internationale bescherming (HvJ 10 juni 2021, C 921/19, pt. 38).

5. Beoordeling

5.1. In het kader van het thans voorliggende derde beschermingsverzoek, is de Raad ertoe gehouden een volledig en *ex nunc* onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden te voeren, wat impliceert dat hij zowel de elementen moet onderzoeken waarmee de verwerende partij rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als deze die zich hebben aangediend nadat de verwerende partij de bestreden beslissing heeft vastgesteld (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, *Serin Alheto tegen Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, pt. 106-113).

In het kader van een daadwerkelijk rechtsmiddel omvat een behandeling van het voorliggende beroep door de Raad een onderzoek van alle elementen feitelijk en rechtens aan de hand waarvan hij een geactualiseerde beoordeling van het specifieke geval kan maken.

5.2. Zowel in het verzoekschrift als in de aanvullende nota van 18 november 2024 gaat de verzoekende partij uitgebreid in op de actuele veiligheidssituatie in Libanon, die ze aan de hand van recente krantenartikelen en rapporten toelicht. De verzoekende partij betoogt dat sinds 23 september 2024 meer dan 2700 mensen omgekomen zijn, voornamelijk burgers. Israël voert een grootschalig grond- en luchtoffensief uit op het gehele Libanese grondgebied, waaronder de regio van herkomst van verzoekende partij, namelijk Noord-Libanon.

5.3. De verwerende partij is niet aanwezig ter terechtzitting en heeft evenmin een aanvullende nota voorgelegd.

5.4. In dit verband wordt erop gewezen dat het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming, in twee onderscheiden fasen gebeurt. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. In deze eerste fase is krachtens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist dat een beschermingsverzoek individueel wordt beoordeeld en dat hierbij rekening wordt gehouden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de betrokken verzoeker. Wat de relevante feiten inzake de algemene situatie in het land van herkomst betreft, is het noodzakelijk dat in deze nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst van de betrokken verzoeker (HvJ 22 februari 2022, C-483/20, xxx / CGVS, pt. 29-31 en HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X / *International protection Appeal Tribunals, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General*, pt. 54-55).

Uit de door verzoekende partij bijgebrachte krantenartikelen en rapporten blijkt duidelijk dat de algemene situatie in Libanon dermate is gewijzigd dat dit een nieuw element vormt dat de kans voor de verzoekende partij om in aanmerking te komen voor internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

Daargelaten de vaststelling dat de verzoekende partij ook gehoord zou moeten worden over de impact van de actuele algemene situatie in Libanon op haar persoonlijke situatie en individuele omstandigheden, beschikt de Raad heden echter niet over volledige en actuele landeninformatie die nodig is om over te gaan tot een ten gronde onderzoek van het voorliggend derde beschermingsverzoek en vervolgens, na een uitputtend en geactualiseerd onderzoek van de nieuwe elementen, uitspraak te doen over de vraag of de verzoekende partij voldoet aan de voorwaarden om internationale bescherming te krijgen.

De Raad verkeert in de onmogelijkheid om op correcte wijze het geheel van de feitelijke gegevens in rechte te beoordelen, met name om in een tweede fase na te gaan of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming, nu het niet beschikt over pertinente en geactualiseerde informatie met betrekking tot de huidige algemene situatie in het land van herkomst, zoals artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist.

Daar de actuele algemene situatie in Libanon niet in rekening wordt gebracht in de bestreden beslissing, gelet op de beperkte landeninformatie die door verzoekende partij en haar advocaat zelf wordt aangereikt, gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, vermits de Raad geen onderzoeksbevoegdheid heeft en de volatiele en onstabiele algemene situatie in Libanon nader onderzoek behoeft, kan de Raad in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van de verzoekende partij aldus niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat de door de verzoekende partij voorgelegde nieuwe elementen voldoen aan beide door het Hof van Justitie gedefinieerde ontvankelijkheidsvoorwaarden, bijgevolg zijn er ernstige aanwijzingen dat de verzoekende partij in aanmerking zou komen voor internationale bescherming. Het ontbreekt de Raad evenwel aan essentiële elementen om het huidig beschermingsverzoek van de verzoekende partij verder ten gronde te beoordelen en te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 17 september 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter,
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS